

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Disputatio Theologica. De modo Ligandi & Absolvendi
Peccatores Consuetudinarios & Recidivos**

Joachim <A Jesu-Maria>

Namurci, 1693

§. 3. Hallucinatio Adversariorum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39165

Hallucinatio Adversariorum.

Mirum in modum hallucinantur Adversarii ex eo quod confessionem peccati, contritionis declarationem aliasque pœnitentia & humilitatis actiones, quæ confitendo sunt, inter fructus pœnitentia non reputant contra communem SS. PP. sensum, nam secundum S. Ambros. l. 2. de Abel & Caïn cap. 9. *Confessio est pœnarum compendium & pœnitentia portio, crimen fateri.* Secundum S. Greg. homil. 24. in Evang. *Sacerdotes debent illi pœnam amovere, quam meruit, qui non erubuit confiteri quod fecit.* Apud S. Aug. de verâ & falsâ pœnit. *Quoniam verecundia magna est pœna, qui erubuit pro Christo dignus est misericordia.* Secundum S. Thom. 4. ad Anibal. dist. 20 art. 4. *Verecundia quam quis patitur in confitendo, est maxima pars satisfactionis:* quod etiam asserit Concil. Senonense. Ideòque secundum S. Bernard. de interiori domo cap. 39. *Peccatum proditum citò curatur, nam velox confessio velociter medicinam facit.* Agnoſce, igitur, medici manum, confitere, exeat in confessione omnis sanies: jam exulta, jam latare quod reliquum est facile sanabitur, ait S. Aug. in Psal. 66.

Ex dictis facile concludes; quod si jejunia aliisque mortificationis opera ab adversariis nostris fructus pœnitentia dicantur, à fortiori hoc nomen & omen confessioni aliasque humiliatiobus, quæ in ea sunt esse tribuendum. Et certè quamplurimi mallent jejunare, quam sua peccata aperire.

Respondent Adversarii confessionem aliasque actiones non constare fieri animo contrito & pœnitenti; sed quis non videt non magis constare animo pœnitenti longa mortificationis exercitia ab ipsis injuncta fieri; à quo, quæso, scient illa non fieri ex vanâ gloriâ, hypocrisi, aut aliquo alio deteriore fine, nisi ex

verbo pœnitentis id affirmantis? Utrobique igitur pœnitenti credendum, *Quia nemo hominum novit.* Secundūm Apost. 1. ad Corinthi. 2. *Quæ in homine sunt nisi spiritus hominis qui in ipso est,* & S. August. tract 74. in Joan. Faciem videmus alterius, nostram videre non possumus, conscientiam nostram videmus, alterius non videmus.

ARTICULUS IV.

Relapsus præcisè secundūm se non est signum carentiæ propositi emendationis nec Confessionum præcedentium nullitatis.

Adversarii ex hoc quod vident pœnitentes sæpius relabi in eadem peccata, inferunt non habuisse propositum vitam emendandi, dum sunt confessi, quam autem immerito hæc opinentur argumentum sequens demonstrabit.

Effectus qui potest provenire à duabus causis diversis, neutram determinatè infert, atqui relapsus potest provenire à duabus causis diversis scilicet à carentiæ propositi, vel à mutatione propositi, sive ut Adversarii loquuntur, ab impenitentiâ, vel ab instabili pœnitentiâ; ergo neutrām determinatè infert seu manifestat: & quia ipse est sui accusator, defensor & testis, nemoque presumit ita suæ salutis immemor, ut falsum in foro interno deponat; quia Deo reconciliari querit: ideo nisi ratio manifesta sit in contrarium, judicatur ex inconstantia relapsum provenire.

Confirmatur, S. Chrisost. homil. 6. de pœnit consult millies confiteri nonobstantibus millibus relapsibus; ergo relapsus non potest esse signum impenitentiae, si peccaveris, inquit, peccatum confitere, si millies peccaveris persta millies confiteri.

Rationem reddit Sol Angel. 3 p. q. 84. art. 10.
Dicendum quo' pœnitere est anteacta peccata deflere.